

petjada a petjada

Patim, patam, vi blanc
Escoles de l'Ateneu Igualadí
n. 26, 2006

- 4 **Les nostres sabates** LES FORMIGUETES
- 6 **Què hem poso avui?** LES FORMIGUETES
- 7 **I les meves sabates** CONILLETES, OCELLS I LLEONS
- 8 **Escultures** CONILLETES, OCELLS I LLEONS
- 10 **Tria la teva sabata** CONILLETES, OCELLS, LLEONS
- 12 **I a més a més...** CONILLETES, OCELLS, LLEONS
- 13 **Frases fetes** ÀGUILLES I ARANYES
- 14 **Còmic “Anem a portasabates”** ÀGUILLES I ARANYES
- 18 **De la vaca a la sabata** PUPUTS I GAVINES
- 20 **L'ofici de sabater** PUPUTS I GAVINES
- 21 **El consum de sabates a la nostra ciutat** PUPUTS I GAVINES
- 22 **Sabates impossibles** ISARDS I CASTORS
- 24 **Les sabates ens parlen** ISARDS I CASTORS
- 25 **Pensaments de sabata** ISARDS I CASTORS
- 26 **Evolució del calçat** ISARDS I CASTORS
- 28 **El gat amb botes** MÚSICA
- 29 **Les cançons de sabaters** MÚSICA
- 30 **Les sabates parlen anglès** ESCOLA ANOIA
- 31 **Famosos “per les sabates”
o les sabates de personatges famosos** AMPA

Un element tan comú, necessari i quotidià com unes sabates poden ser font d'inspiració per elaborar una revista plena de treballs com els que hem fet amb els nostres alumnes. Descobrint, experimentant, investigant, coneixent la seva història, el seu vocabulari, elaborant estadístiques i gràfics... I anant molt més lluny: jugant, imaginant, gaudint, dibuixant, escrivint,...en definitiva convertint la sabata en un element viu i creatiu.

I el resultat el teniu a les vostres mans: el “Patim, patam, vi blanc” nº26, la revista de l'Escola de l'Ateneu, la nostra Escola, la nostra revista. Quan diem “nostra” ens referim a tots els nens i nenes de l'Escola, que han treballat de valent i amb il·lusió per fer un treball magnífic per aquesta publicació; però també als mestres que han acompanyat en aquest camí als seus alumnes, fent que la feina fos motivadora i interessant. I també a vosaltres, tots els pares i mares de l'Escola, que heu col·laborat aportant materials, ajudant en els treballs, buscant informació... I sobretot ara, llegint la revista amb els vostres fills i meravellant-vos dels treballs que han realitzat.

Ara és el moment més màgic, el de fer la revista més viva!

Comissió de la Revista

Editorial

Patim, patam, vi blanc
Escoles de l'Ateneu Igualadí
n. 26, 2006.

Consell de redacció:

Aina Cornella
Quim Solé
Miquel Benito
Marc Pons
Núria Torrens
Gil Marimón
Brenda Sandy
David Panerès

Coordinació de la revista:

Rosa Maria Majoral
Dolors Casajoana
Juanjo Angullo

Aquesta revista ha estat possible gràcies a la col·laboració d'un nombrós grup de persones que han tingut la gentilesa de fer-nos arribar el seu ajut, la seva informació i les seves vivències. A tots plegats el nostre agraïment;

Alícia Balsells
Gina Tomàs
Rosa Viladiu
Escola Anoia
AMPA
Espai Gràfic
Lluís Jubert
Ramon Enrich
Magí Marimón

La història del calçat comença, sens dubte, quan l'ésser humà sent la necessitat de protegir-se els peus de les agressions externes, com ara són el fred, la humitat o les irregularitats del terreny que trepitja. A partir d'un cert moment, la bellesa va vèncer la funcionalitat i el calçat – sobretot el femení- esdevingué un objecte encantador que en lloc de protegir els peus, els turmentaven. El calçat més apropiat serà aquell que tot respectant l'estructura dels peus de cadascú, proporcioni estabilitat, seguretat en la seva marxa, protecció i comoditat. No es pot oblidar que una manera de caminar incorrecta a causa d'un mal calçat perjudicarà, tard o d'hora, la resta de les extremitats inferiors (genoll, maluc i columna vertebral). Per tant, podem resumir les parts més importants d'una sabata en: sola prou gruixuda, amortiguadora i flexible per protegir els peus, puntera amb la necessària amplitud i alçada per poder moure els dits, contrafort dur i empenya de cordons, taló el mínim possible per homogeneitzar les pressions plantars. Les persones propenses a suar excessivament de peus, serà convenient que facin servir mitjons de cotó o lli, que airegin regularment el calçat, que usin soles transpirables o perforades a l'estiu... ja que sinó s'hi pot associar alguna complicació derivada com: ungues encarnades, picor per eczemes i micosi, mala olor,.. El gust personal de cadascú, de segur, serà capaç de conjuminar en un mateix claçat l'estètica i la funcionalitat.

Alícia Balsells i Valls
Podòloga

Escoles de l'Ateneu Igualadí, Sant Pau, 9,
08700 Igualada. Tel. 93 803 04 06
Correu Electrònic a8036962@xtec.net
www.ateneuigualadi.org/escoles

Les nostres sabates

Les nostres sabates

LES FORMIGUETES
2 anys
Llar d'Infants

Qui porta sabates? Així s'inicià la conversa sobre les sabates a la classe de Formiguetes. Alguns infants aixecaven el dit, d'altres ens les mostraven,... però, ben aviat, ens fixàrem que no tots duïem les mateixes sabates.

Hi havia nens que portaven vambes, d'altres sabates, alguna nena botes,... Vam observar les sabates de totes les Formiguetes, els colors, si portaven velcro o bé cordons, si n'hi havia d'iguals,... Imagi-neu-vos...25 sabates!

Jugar és la nostra manera d'aprendre i, per això, vam decidir fotografiar les nostres sabates i crear un joc.

El joc "Les nostres sabates" consta de 5 plantilles en cada una de les quals hi ha 5 parells de sabates i 25 targetes amb les fotografies de les nostres sabates. Consisteix a associar cada targeta amb la fotografia corresponent de la plantilla.

Les Formiguetes tenim aquest joc a l'aula i hi juguem ben entretinguts, alhora que anem recordant a qui pertany cada parell de sabates.

Ho voleu provar?

Alícia Bolaños
Anna Tomàs

Què em poso avui?

LES FORMIGUETES

2 anys
Llar d'Infants

En les diferents converses que hem mantingut a l'aula sobre les sabates ens hem adonat que no sempre portem el mateix tipus de sabates. A l'hivern portem xancletes? Noooo, perquè fa fred! I quan anem al gimnàs? Vambes! I quan plou i volem aixafar un toll, què ens hem de posar? Les botes d'aigua!

Les Formiguetes tenen molt clar quines sabates s'han de posar segons l'activitat que realitzen o segons el temps que fa, però també van sortir altres tipus de sabates, com les "sabatilles de ballet". Pocs nens les havien vist mai i vam aprofitar l'ocasió per explicar quan les podem fer servir.

I unes botes de muntanya? I les espadenyas?

En aquesta roda hi ha vuit situacions diferents per les quals necessitem un tipus de calçat concret. Gireu, gireu i... a veure si ho endevineu!

Alicia Bolaños
Anna Tomàs

I les meves sabates

CONILLETES, OCELLS

I LLEONS
3-5 anys
Educació Infantil

La nostra col·laboració dins la revista no ha estat tan sols plàstica sinó que també hem fet un treball de recerca sobre el món del calçat.

Coneixent que existeix un calçat per a cada moment i per a cada persona, hem realitzat diferents activitats de conversa sobre aquest fet. Hem trobat que cada sabata és útil per a una situació determinada, i que cada persona fa servir aquell calçat amb què es troba més còmode.

En aquest treball de recerca hem trobat una colla de contes populars on la sabata és una protagonista més de la història. El Gat amb botes, en Polzet, la Ventafocs, el Sabater i els follets... Amb aquests contes hem fet un treball filosòfic més intensiu. Per mitjà de l'empatia vers aquests personatges hem conversat sobre situacions imaginàries: què passaria si el Gat amb botes fes servir les sabates de la Ventafocs? I si la Ventafocs balles amb el príncep fent servir les botes d'en Polzet? I en Polzet, com ajudaria els seus germans amb les botes del Gat? Tot plegat, un embolic de sabates, sabatetes i sabatots! La imaginació està servida!

Juanjo Angullo
Celia Gallardo
Rosa Maria Majoral
Dolors Casajoana

QUÈ PASSARIA SI AL GAT AMB BOTES LI DONESSIN LES SABATES DE CRISTALL DE LA VENTAFOCS?

Li diran "què fas amb les sabates de la princesa, si no són teves". El príncep es pensaria que el gat és la Ventafocs. Si es posa les sabates li faran mal perquè no són de la seva mida. Les llençaria a la "basura" perquè no li servirien perquè tindrien una punxa i no l'acabaria d'entrar el dit gran i li anirien malament. El gat amb botes no podria caminar amb les sabates de la Ventafocs, perquè té quatre potes i la Ventafocs dues. N'hi faltarien dues més. El gat ha de correr quan veu un ratolí i amb les sabates de cristall se li poden trencar.

QUÈ FARIA LA VENTAFOCS AMB LES BOTES GEGANTS DE L'OGRE?

Li donaria un cop al peu al príncep perquè les sabates són grans. Li caurien les sabates de gegant perquè són molt grans. Potser si se les emprova es quedaria a dintre d'una bota, perquè són tan grosses! Si anés amb aquestes botes tan grosses no podria ballar bé i el príncep no es casaria amb ella. La Ventafocs amb les sabates grandioses de l'ogre podria anar a casa seva sense que la recollís la carrossa abans de que arribessin les germanastres. Si ballés amb el príncep s'hauria d'allunyar. La Ventafocs no podria ballar amb el príncep perquè les sabates són tan grosses que quedarien separats i a més ella aniria tan maca que quedaria malament amb unes sabates tan grosses.

Es podrien canviar les sabates amb el príncep. Però una princesa no pot anar amb sabates de noi. Es podrien canviar la roba i la princesa passaria per príncep. I el cabell? Se'l podria tallar. I el color del cabell? Se'l pot pintar. I la veu? No se la pot canviar perquè està dins el coll.

QUÈ FARIA EL POLZET AMB LES BOTES DEL GAT?

Li donaria les botes al gat. Caurà perquè són massa grosses. El Polzet no podria córrer tan ràpid perquè les botes no serien màgiques. Com no les voldria les posaria a dalt d'un arbre. Com que el Polzet és tan petit es podria posar dins les botes i caminar fent salts. El Polzet no podria ajudar als seus germans perquè els seus germans no cabrien dins la sabata.

Escultures

CONILLETES, OCELLS
I LLEONS
3-5 anys
Educació Infantil

Al Parvulari cada any donem una especial atenció a una disciplina artística diferent. Enguany hem portat a les nostres aules el món de l'escultura. Lligada a aquesta proposta, i duts per l'engrescament del tema de les sabates, ens hem animat a realitzar una escultura utilitzant com a material creador les sabates.

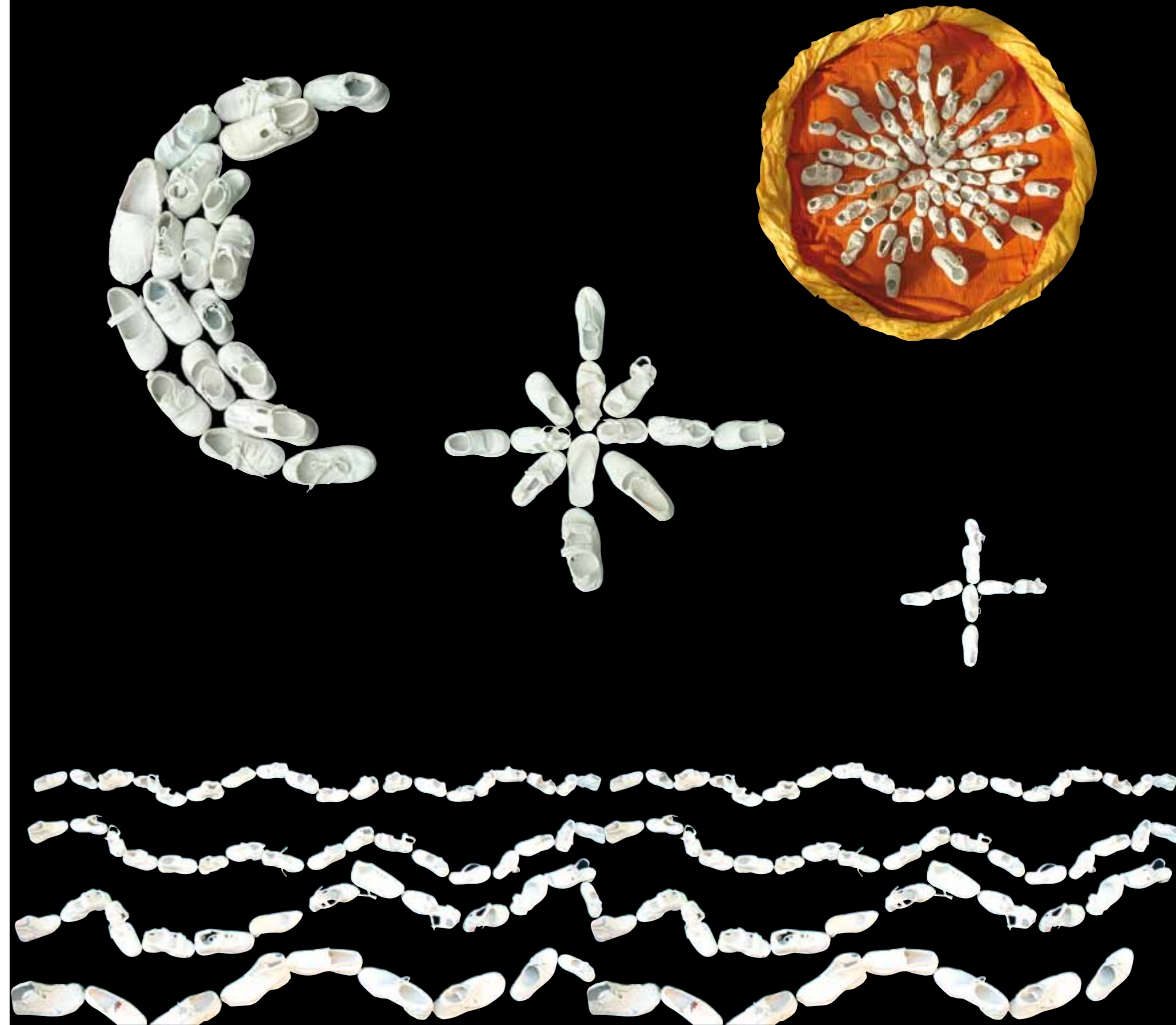
El procés ha estat llarg per arribar a sentir-nos escultors. Primer, vam enguixar les sabates que cada nen havia portat de casa. Tot seguit, ens vam documentar sobre l'escultura, així com de diferents escultors i les seves obres. En aquest moment, vam prendre com a referent les escultures realitzades per Richard Long, un escultor que utilitza elements naturals per realitzar les seves creacions. Una pluja d'idees a l'aula ens va encaminar al nostre objectiu: fer la nostra pròpia escultura. Ara només calia posar-se a treballar!

Durant el procés cada nen va poder sentir-se part d'un fet de creació col·lectiu, escollint la sabata que ell creia convenient i col·locant-la al lloc que ell creia més adequat.

El resultat ha estat una experiència enriquidora individualment i de treball en grup. Podem trobar un cel estrellat fet pels Conillets, un sol enlluernador dels Ocells, i un mar d'onades fet pels Lleons.

Tot plegat, unes escultures efímeres que no tenen res a envejar a la dels millors creadors.

Juanjo Angullo
Celia Gallardo
Rosa Maria Majoral
Dolors Casajoana

Tria la teva sabata

CONILLETES, OCELLS
I LLEONS
3-5 anys
Educació Infantil

Com a bons artistes que som, ens vam enamorar de la nostra pròpia creació. Tant va ser així que, un cop desmuntada l'escultura, vam creure oportú aprofitar les sabates per realitzar un altre treball de creació.

Però una sabata tan blanca demanava que actuéssim sobre d'ella. Vam recollir tot un ampli ventall d'elements decoratius i pintura per donar-li un toc personal a la sabata.

El resultat és digne d'enveja de les millors col·leccions de sabates!
Mireu el nostre catàleg i escolliu la sabata que més us agradi.

Juanjo Angullo
Celia Gallardo
Rosa Maria Majoral
Dolors Casajoana

Tria la teva sabata

I a més a més...

CONILLETES, OCELLS I LLEONS 3 – 5 ANYS Educació Infantil

I a més a més... els Conillets hem retallat sabates i hem dibuixat diferents personatges que les poguéssim portar. El resultat ha estat una colla de nens i nenes molt ben calçats.

I a més a més... els Ocells hem resseguit la silueta de la sola de la nostra sabata, l'hem pintada de color negre, l'hem retallada i hem imaginat en què la podríem transformar. Aquí teniu una petita mostra on la petjada de la imaginació és present.

I a més a més... els Lleons ens hem explicat molts contes: uns en català, uns en castellà, amb diferents il·lustracions.... El conte que ens va agradar més va ser "El zapatero y los duendes" i vam decidir preparar una representació teatral per als Conillets i per als Ocells. Gaudiu d'aquests moments estelars de l'espectacle.

Juanjo Angullo
Celia Gallardo
Rosa Maria Majoral
Dolors Casajoana

Frases fetes

ÀGUILLES i ARANYES 6-8 anys 1r i 2n d'Educació Primària

Les frases fetes són expressions invariables d'ús corrent en la llengua que pertanyen d'entrada al registre col·loquial però s'utilitzen també tant en el llenguatge estàndard com en el literari. És important anar-les transmetent i coneixent ja que formen part de la riquesa cultural de la llengua. Segur que en algun moment les famílies es van queixar perquè "haviem d'anar amb una sabata i una espadenya" ja que tenien les sabates desparellades i no es podien calçar com volien perquè els nens se n'havien endut a l'escola. Les Àguiles i les Aranyes hem fet la recerca de les que fan referència a les sabates i hem esbrinat el seu significat. La proposta que aquí us oferim és que jugueu a aparellar-les. Les petjades us serviran per comprovar si ho heu fet correctament.

Sílvia Junyent
Rosa M. Lacueva

	<i>El calzeu és el més mal calat.</i>
	<i>causant sap als seus despatxos.</i>
	<i>No guetes més del que tens.</i>
	<i>Que cadasci faci de seu ofici.</i>
	<i>Un tal més ser treballador que damilego.</i>
	<i>Un tal més que en sobri que no que en falli.</i>
	<i>És una mala sort.</i>
	<i>Entendre's molt bé amb alpi.</i>
	<i>És una desgracia.</i>
	<i>No pica com comparat amb l'altre.</i>
	<i>Abans de quèbervat mirava's.</i>
	<i>menjar molt.</i>
	<i>Comença a fer calor.</i>
	<i>Posar-se a punt per a treballar.</i>
	<i>Prepara't pel que t'espera.</i>
	<i>Tenir treballar i equilibris de masses. No molt ni pa.</i>

Còmic “Anem a portasabates”

ÀGUILLES i ARANYES
6-8 anys
1r i 2n d'Educació Primària

Sabates? Sabateeeeeees!

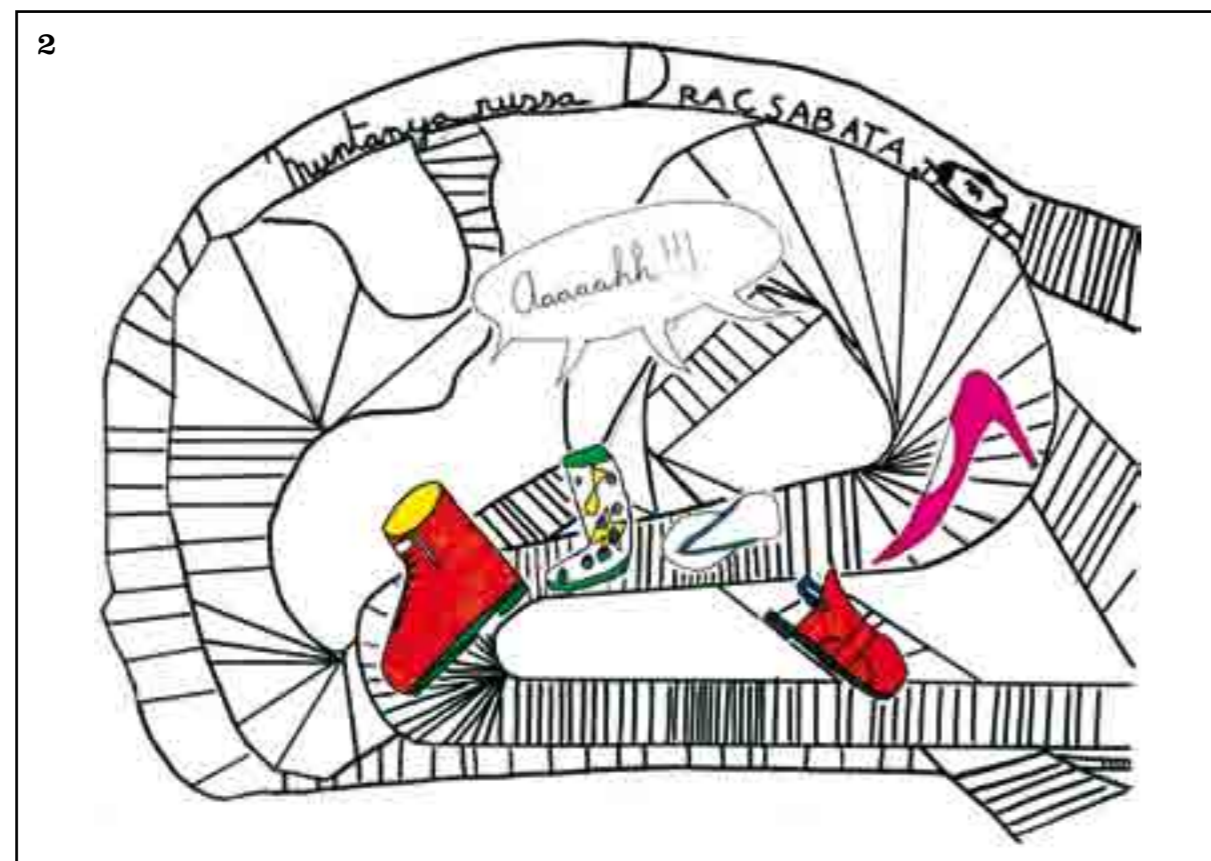
Tothom s'engresca amb el tema, tothom remena per casa, tothom porta sabates a l'escola per a fer-ne una exposició.... N'hi ha de tots tipus i mides. Les classes d'Àguiles i Aranyes s'han convertit en unes sabateries... i mentrestant, a casa, l'avi pregunta quan li tornaran la sabatilla que li falta, la mare, que treballa a cal dentista, reclama el seu esclop perquè fa dies que s'ha de posar els de la companya. La sabata de taló de quan es va casar tan és quan torni, però l'esclop... I el pare que fa dies que s'entrena amb les botes velles de futbol perquè les noves són a l'Ateneu....

I nosaltres engrescats inventant històries amb les sabates; Un rescat de bojos, el gat abandonat, els nens perduts, l'estiu, la família Barcelona... Històries que escrivim i representem amb les sabates posades a les mans com si fossin titelles.... I rialles, moltes rialles, i aplaudiments, molts aplaudiments.

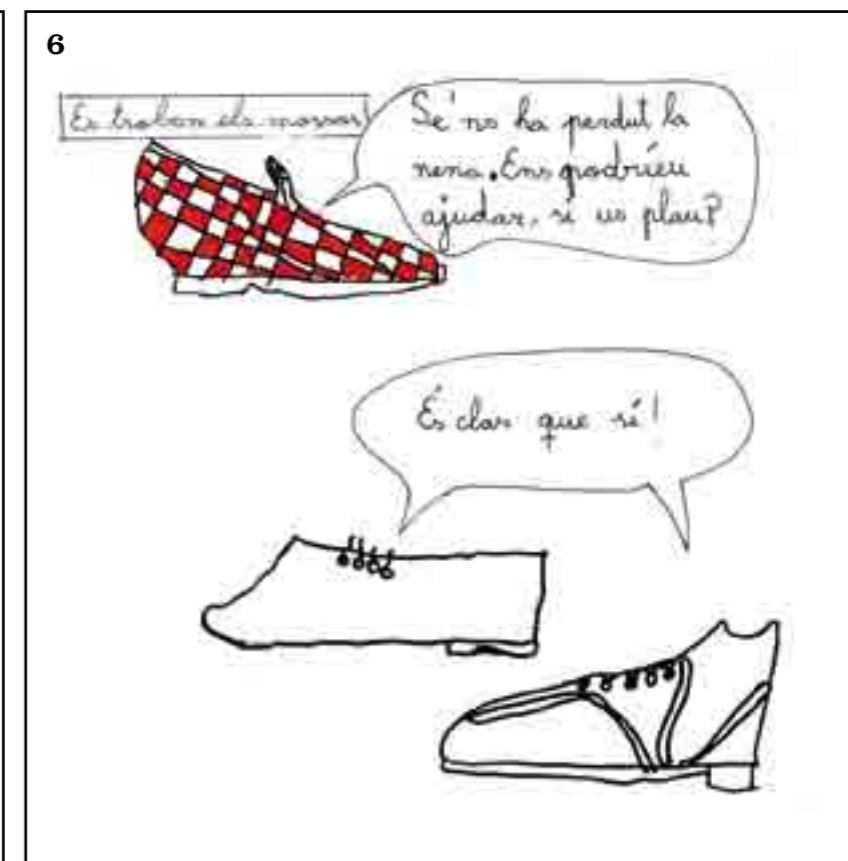
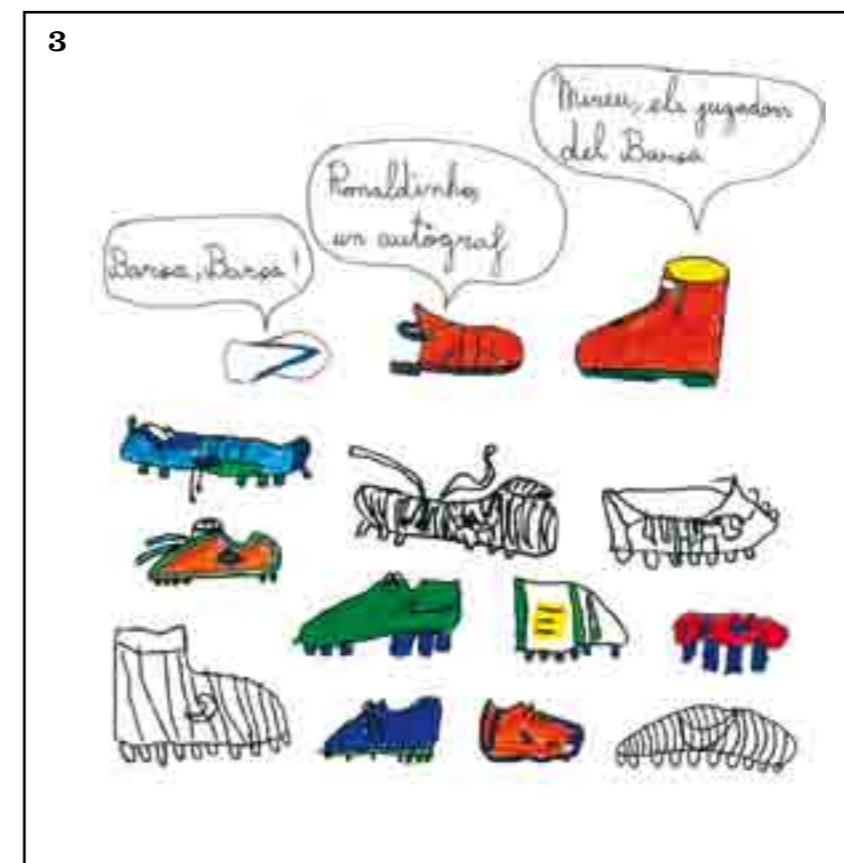
I de totes les històries, un pessic d'aquí, un pessic d'allà neix la que tot seguit us presentem en forma de còmic.

Segur que us agradaaaaaa!

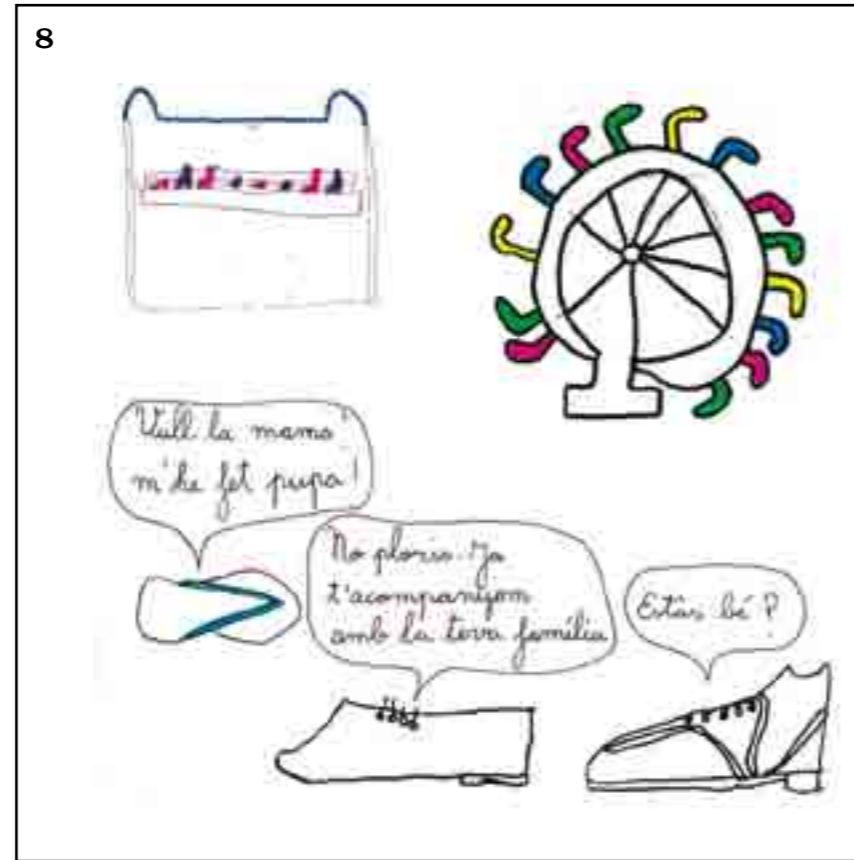
Sílvia Junyent
Rosa M. Lacueva

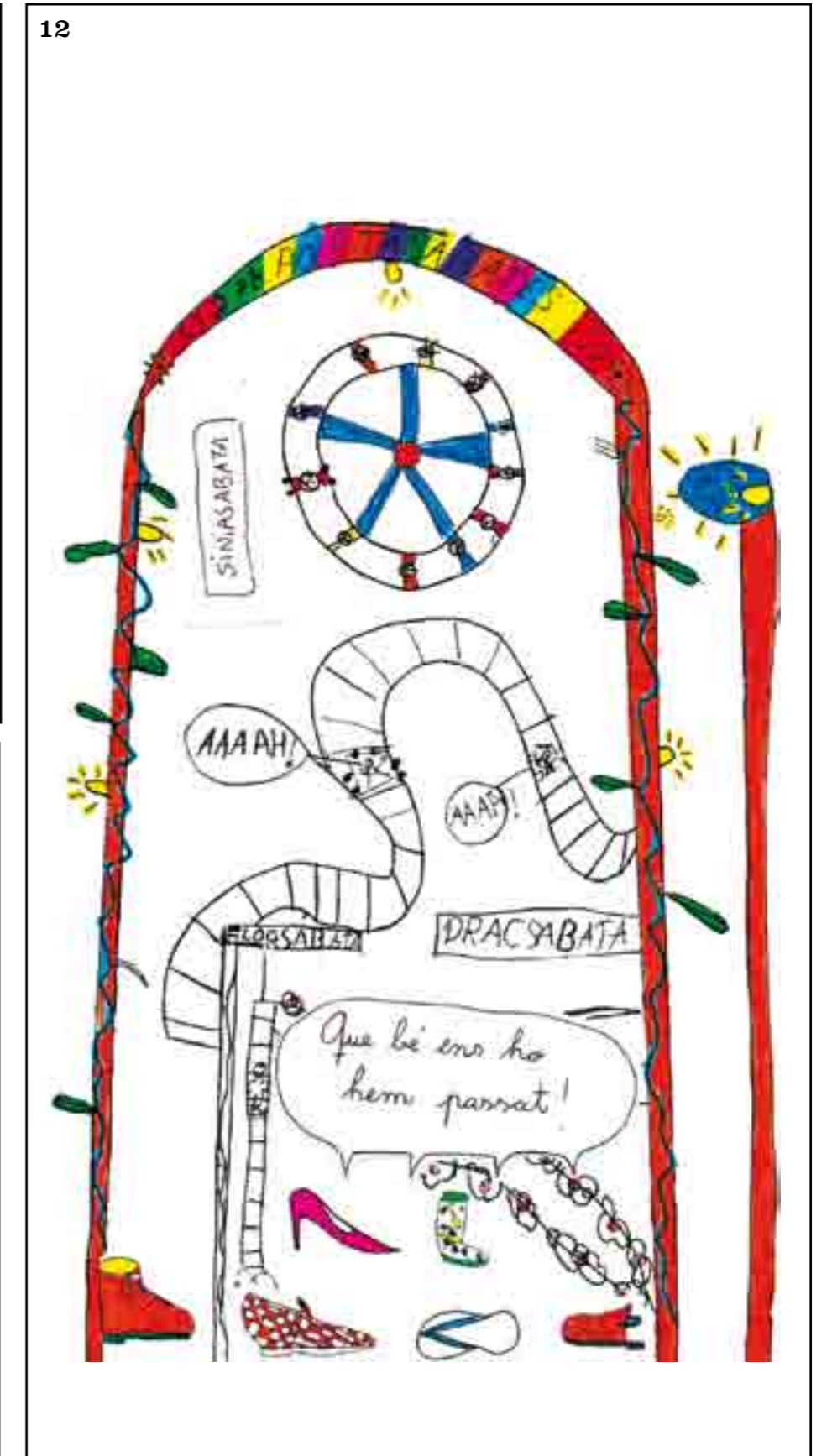
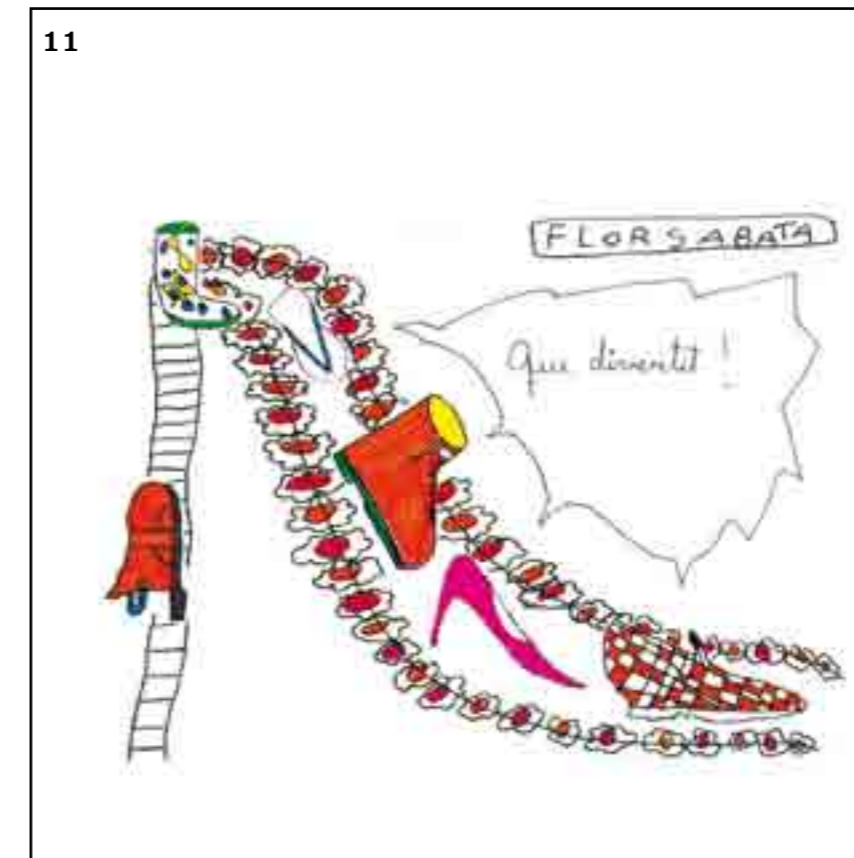
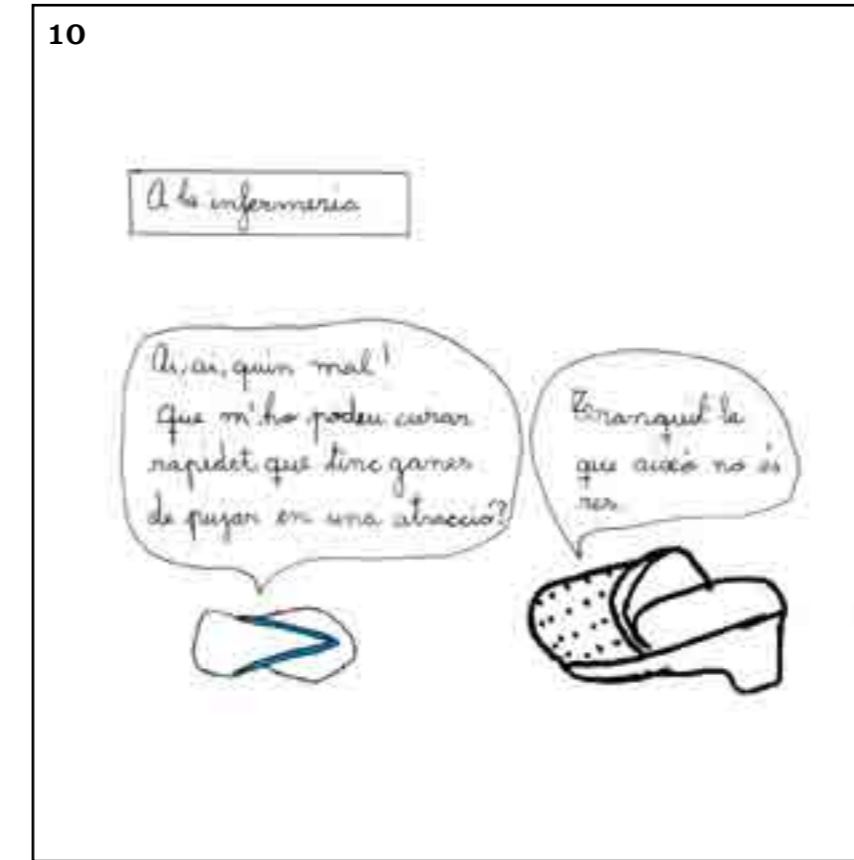
Còmic “Anem a portasabates”

Còmic "Anem a portasabates"

Còmic "Anem a portasabates"

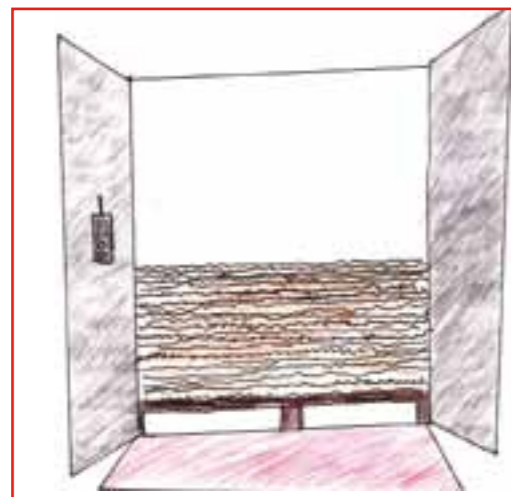

De la vaca a la sabata

PUPUTS i GAVINES
8-10 anys
3r i 4t d'Educació Primària

Els nens i les nenes de Cicle Mitjà hem estudiat el tema de la Indústria adobera a la ciutat d'Igualada. Hem fet dues visites al Museu Comarcal: una al Museu de la Pell i l'altra a l'antiga adoberia de Cal Granotes, on es pot veure el procés artesanal d'adobar pells. Una vegada ben documentats, vam elaborar una auca per tal d'explicar de forma entenedora i senzilla tot aquest procés.

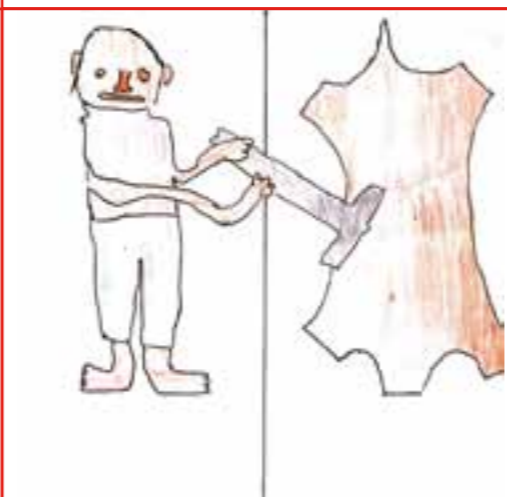
Assumpció Vila
Marta Vizcarra

Salen les pells que han d'aguantar fins a l'adoberia arribar.

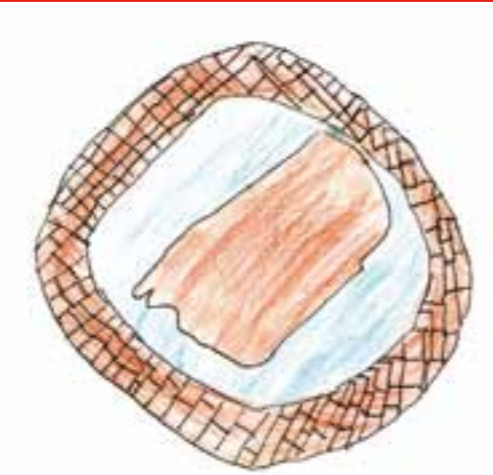
Si el camió va per l'autovia arriba més ràpid a l'adoberia.

La pell posen a remullar i la sal marxarà.

Les pells s'han de tornar a remullar ben estovades ja es poden començar a adobar.

Quan posen la pell al calciner s'obren el porus i podrà treure el pèl l'adober.

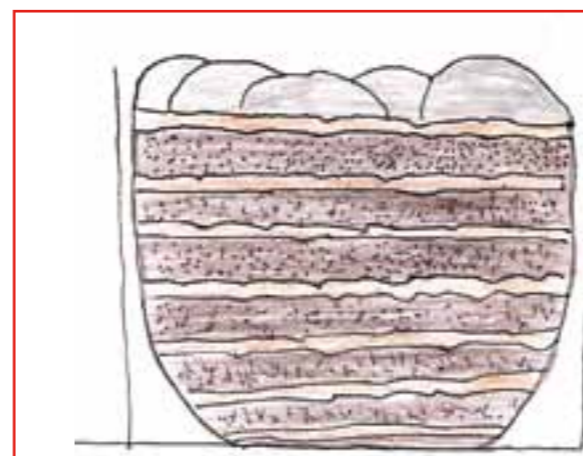

Treuen carn i greixos amb el ferro de descarnar i la pell giren i poden començar a pelar.

Maten els animals a l'escorxador, on fa molta pudor.

De la vaca a la sabata

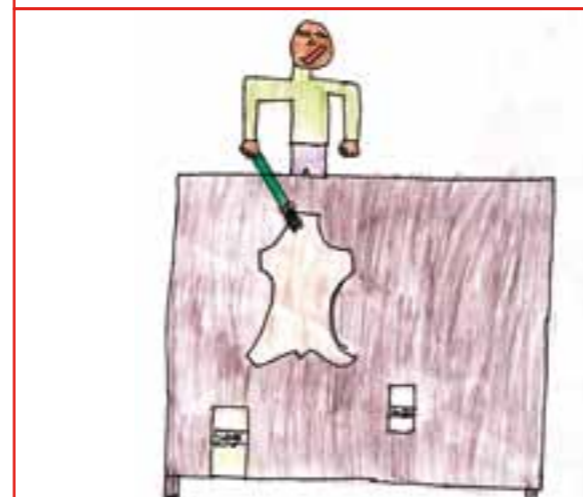
Les pells al clot posen amb aigua i escorça de pi i així es conserven i agafen tot el taní.

S'estira la pell amb la boxeta i el merlet fins que quedi ben planet.

S'assequen les pells a l'estenedor i es pengen a les barrades amb el ventilador.

Si la pell has d'engreixar sagí i talc amb brotxa has de posar.

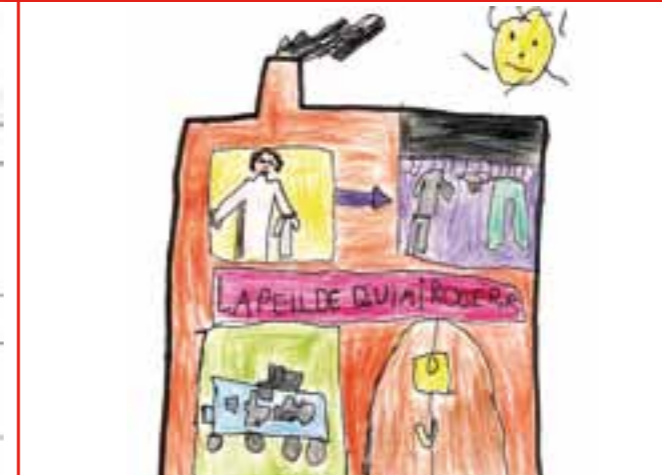
Polir i aplanar, és cilindràr.

Quan les pells acaben de cilindràr, ja poden començar a enfardellar.

Els fardots a la fàbrica han arribat i tot seguit moltes sabates han elaborat.

Quan les pells arriben al taller de confecció poden fer molta roba i estris per la senyora i el senyor.

Per comprar pell, sabates i roba haureu d'anar a la botiga tard o d'hora.

L'ofici de sabater

PUPUTS i GAVINES
8-10 anys
3r i 4t d'Educació Primària

Al Museu de la Pell hi ha un espai dedicat a l'ofici de sabater. Poca cosa en sabem d'aquest ofici. Per això una comissió d'alumnes de Cicle Mitjà va visitar el taller d'un dels pocs sabaters de la nostra ciutat. Aquí teniu l'entrevista que molt amablement ens va concedir.

Assumpció Vila
Marta Vizcarra

1. Quants anys fa que treballa en aquest ofici?

Fa gairebé 20 anys.

2. Li agrada fer aquest ofici? Per què?

Sí, sí que m'agrada. Com tots els oficis té la seva part agradable i la seva part pesada. A mi m'agrada fer de sabater perquè es fa servir el cap el cap i sempre m'han agradat els treballs manuals. A més tinc el contacte amb la gent. Penso que l'ofici és maco i creatiu.

Jo sóc sabater d'ofici això vol dir que sé fer unes sabates a mida i també sé reparar sabates. Jo ho vaig aprendre quan era aprenent i tinc fetes les hormones del meu peu per fer-me unes sabates però ara no tinc temps. Un dia també vaig fer unes sandàlies. Quan jo era aprenent vaig aprendre l'ofici amb dos mestres: un era el mestre de reparació i em va ensenyar a reparar i un altre que feia sabates a mida a gent molt important de Barcelona, es deia Sr Esteve Rius i li deien Estevet de Gràcia. Ell em va ensenyar a fer els patrons i a fer sabates.

3. És difícil fer aquesta feina?

No, no és difícil. És com tots els oficis, quan més ho fas més en vas aprenent i més en saps.

4. Quantes hores treballa cada dia?

Ara moltes hores perquè a Igualada només quedem dos sabaters que obrim tot el dia i un altre sabater que només obre les tardes perquè gairebé ja està jubilat. En aquests darrers quatre mesos hem treballat moltes hores.

5. Treballa sol o hi ha més gent que l'ajuda?

M'ajuden sí, però la feina de sabater la faig jo. M'ajuden a despatxar, m'ajuden en els acabats i a vegades a cosir.

6. Quines eines fa servir per reparar les sabates?

N'hi ha moltes, d'eines. Bàsicament faig servir un parell de tenalles i un parell de martells: un per picar claus i un altre per esblenar sola. Els d'esblenar són més gruixuts, pesen més, són plans i cada vegada que piques abrades més superfície. Abans tot es feia a mà i després han anat sortint màquines. Abans la feina de picar claus es feia a mà i en canvi ara hi ha una màquina que sembla una pistola, hi poses els claus dintre i surten i es claven a la sola. És com una grapadora. Ara també hi ha màquines que m'ajuden, com la màquina de cosir o la màquina de premsar que enganxa les tapes amb pocs segons com si fos un martell. Totes les màquines ens serveixen per alleugerir la feina.

7. Quina és l'eina que utilitzeu més?

L'eina manual que més utilitzo són les tenalles per desmuntar les tapes que estan gastades. Després el que més faig servir són les màquines.

8. Quantes sabates pot reparar en una setmana?

Nosaltres ho repartim en dos blocs diferents: per una banda reparem tapes i mitges soles i per l'altra hi ha els cosits. En un dia podem fer uns 10 cosits i uns 45 parells de sabates. Posem que reparem 50 parells cada dia, això multiplicat per cinc dies surt que reparem uns 250 parells a la setmana. Hi influeix en dues coses: que ara som pocs sabaters i que actualment es tornen a reparar més sabates.

9. Quanta estona tarda en reparar un parell de sabates?

Depèn de la reparació.

10. Quina és la reparació més difícil de fer?

La reparació més laboriosa és tornar a muntar una sabata amb mitja sola cosida, és a dir cosir la mitja sola amb una plantilla nova a dins. Ara hi ha reparacions que ja no es fan perquè valen molts diners. Abans la gent anava habitualment amb espadenyes, i qui tenia unes sabates les cuidava molt. L'any 1905 unes sabates fetes a mida valien 5 pessetes i depenent de l'ús et podien durar molts anys.

11. Quina és la reparació més freqüent que feu?

La més freqüent és posar tapes. Una de les feines que menys es demana actualment és teinyir. Fins fa uns dos anys encara fèiem barreges de colors però avui es teixeix amb dissolvents i un aerògraf industrial perquè així queden millor.

12. Quant val reparar un parell de sabates?

Hi ha uns criteris gremials; és a dir, el gremi recomana uns

preus, però cadascú ho pot ajustar seguint aquests criteris. En general hi ha força unanimitat, tot i que hi ha sabaters que cobren una mica per sobre i d'altres una mica per sota.

Les nostres preguntes s'havien acabat però en Jordi, molt amablement, ens va ensenyar i explicar com utilitzava alguna de les màquines:

- **Màquina de cosir:** és una mica diferent de les màquines de cosir roba perquè la de cosir sabates té una llança per poder-hi posar la sabata dins i arribar a cosir gairebé tots els llocs de la sabata. També et permet cosir 360°, és a dir que la pota gira en totes les direccions sense bellugar la sabata.

- **Màquina manual de cosir soles:** primer fa una ranura perquè el fil de cosir quedi amagat i no es gasti quan caminem. El fil de cosir és gruixut i està encerat per fora. Abans estava encerat amb cera d'abella i ara amb parafina. Li posen cera perquè quedi el forat ben tapat i no entri aigua dins les sabates pel forat del cosit.. Cosir una sabata era de les feines més difícils.

El consum de sabates a la nostra ciutat

PUPUTS i GAVINES
8-10 anys
3r i 4t d'Educació Primària

Els alumnes de Cicle Mitjà hem realitzat un estudi del consum de sabates a la ciutat d'Igualada. Per obtenir aquesta informació vam elaborar una enquesta que hem passat a una mostra de 10 sabateries de la ciutat. Aquests són els resultats obtinguts.

Assumpció Vila
Marta Vizcarra

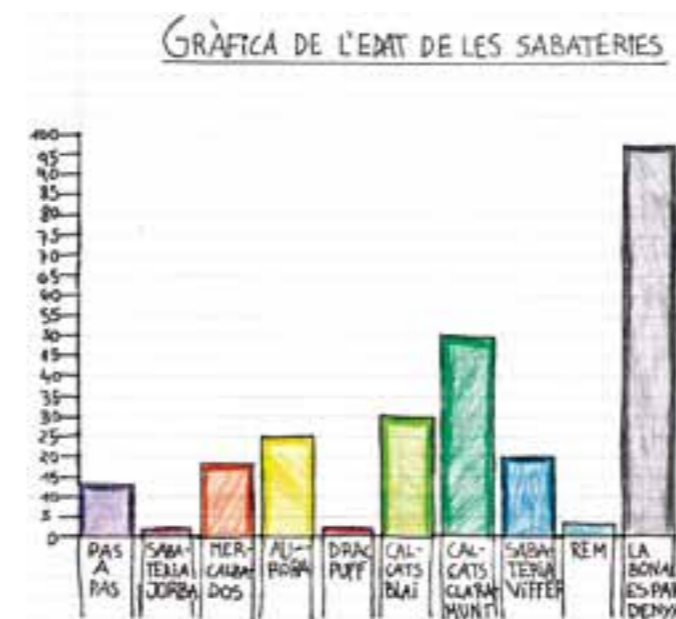
1 - Marques més venudes

2 - Marques més cares

3 - Antiguitat de la botiga

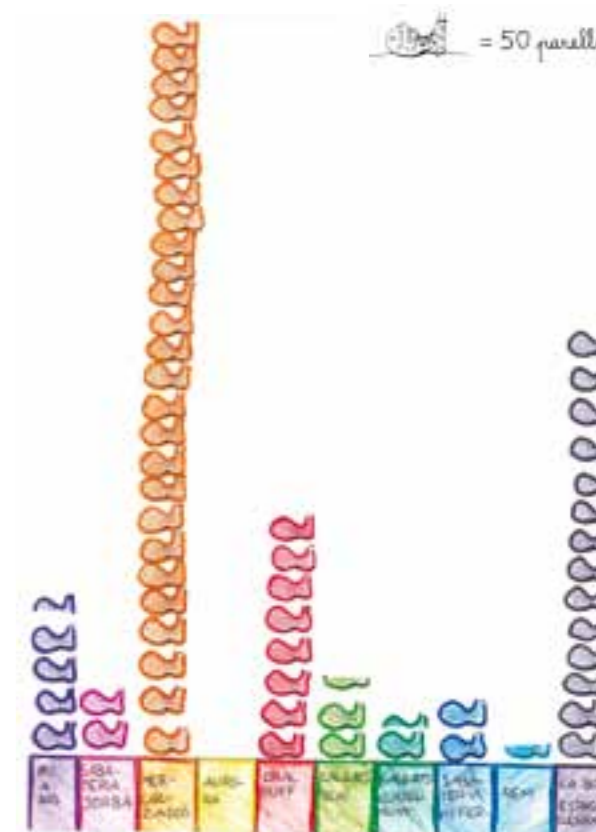

4 - Procedència de les sabates que es venen a Igualada

Disparament també venem sabates fabricades a la Xina.

5 - Quantitat de sabates que es venen en una setmana a Igualada

Sabates impossibles

ISARDS I CASTORS
10 - 12 anys
5è i 6è d'Educació Primària

Us imagineu un escalador amb talons d'agulla? I una ballarina amb botes d'esquí? Per no parlar d'un tenista amb peus d'ànec! ... Doncs això és el que ens vam imaginar els nens i nenes de Cicle Superior. Ho vam voler experimentar i aquest és el resultat.

Francesc Vidal
Montserrat Cardona

Les sabates ens parlen

ISARDS I CASTORS
10 - 12 anys
5è i 6è d'Educació Primària

Amb aquest treball volem demostrar com a partir de les sabates també es poden expressar emocions, sentiments, estats d'ànim i maneres de fer i ser. Aquí en teniu una petita mostra. Els alumnes de Cicle Superior us convidem a ampliar-la amb la vostra imaginació.

Francesc Vidal
Montserrat Cardona

Pensaments de sabata

Què què què... amb els pensaments de les sabates de casa amb mi mateixa. De tant de pensar en tu i en mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

De tant de pensar en tu i en mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

Mirant les sabates de casa amb mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

Amic de la sabata de casa amb mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

El meu amic de casa amb mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

Mirant les sabates de casa amb mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

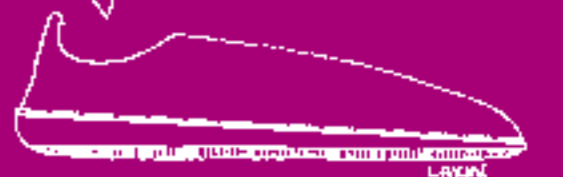
Com heu de pensar en tu i en mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

Si de tant de pensar en tu i en mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

Si de tant de pensar en tu i en mi mateixa, heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa. I heu pensat en mi mateixa i heu pensat en mi mateixa.

Evolució del calçat

PREHISTÒRIA (5 000 000 a.C – 3000 a.C.)

Fa uns 15.000 anys, a la prehistòria Europea, els cavernícoles volien protegir-se els peus del gel que els impedia caminar amb comoditat. Van tenir la idea de cobrir els seus peus amb una pell d'animal (el xai). Amb el pas del temps, es van anar fent sabates amb material de major qualitat: cuir i fibres vegetals. Els prehistòrics pintaven les sabates amb decoració. També feien servir eines de pedra per rascar i agafar forma a les sabates.

ISARDS I CASTORS
10 - 12 anys
5è i 6è d'Educació Primària

Francesc Vidal
Montserrat Cardona

GRÈCIA ANTIGA (800 a.C. – 30 a.C.)

Del 600 al 200 a.C. els grecs anaven descalços. Moltes dones, però, portaven sandàlies elegants. El calçat més corrent consistia en unes sabates de veritable caràcter nacional anomenat *krepides* o *krepis*. Es fabricaven de diversos colors i estaven ornades fins i tot amb or. També portaven cintes de cuir. Els grecs van arribar a llançar modes com la de tenir models diferents pel peu dret i l'esquerra.

EDAT MODERNA (s. XVIII)

Durant el segle XVIII, la dona europea trontollava sobre talons de 13 cm, i fins i tot més alts, i es recolzaven en bastons per a mantenir l'equilibri. Les confrontacions bèl·liques van retornar la seva importància a la bota. A més dels models estrets i elegants de pell suau que lluia la cort (era necessari submergir el peu en aigua i l'ajuda d'un servent per a poder calçar-se aquestes botes), van fer la seva entrada les botes robustes de canya alta, que van seguir en ús en l'àmbit militar fins a finals del segle XVIII. La moda burgesa reflectia els principis de la Revolució Francesa: igualtat, legalitat i fraternitat. A partir de llavors, els nobles van prescindir dels adorns vistosos: es van adoptar colors i formes més discretes, el taló va desaparèixer. Es buscava una sabata còmoda. Van tornar les sandàlies de tires. En aquesta època apareix la numeració del calçat i la seva producció a l'engròs amb l'ajuda de maquinàries.

EDAT CONTEMPORÀNIA (segle XIX)

La diferència entre la sabata del peu esquerre i la del peu dret va començar en aquest segle. A principis del segle XIX es començà a integrar el cuir com a material apte per a la bota de luxe. Les botes militars del segle XIX van ser les primeres botes de cuir que van començar a ser decorades, inicialment amb detalls de metall. A mitjans d'aquell segle, després del fervor per les sabatilles planes i senzilles, el taló es va convertir de nou en estil de moda. Al principi les botes femenines eren de canya baixa i de colors i dissenys discretes, però cap a la meitat del segle, les coses van començar a canviar. Els botons es van anar multiplicar fins a resultar incompatibles i els llaços es van allargar metres i metres. La canya alta, no massa pràctica per a la dona (al voltant del 1880 el 'abrochador' era un complement imprescindible en qualsevol armari femení), va passar a ser la "bota" per excel·lència. Al segle XIX, que es va destacar especialment per guarnir el cos de la dona (per exemple: "el corsé"), les botes de cuir van ser un altre dels recursos que van fer ressaltar el cos femení (com es venia fent amb el masculí des de finals del segle XVIII). Al País Basc i a Catalunya, van aparèixer les set penques fetes amb sola de cordes trenades (uns cinc metres de corda per peu).

Els alumnes de Cicle Superior hem treballat l'evolució del calçat al llarg del temps i hem descobert coses molt interessants, com per exemple: quan es van començar a calçar els humans, quines van ser les primeres sabates, quan es va diferenciar el peu dret de l'esquerre, en quin moment van aparèixer els talons, com ha anat evolucionant la moda fins a l'actualitat, les últimes tendències...

ANTIC EGIPTE (3100 a.C – 1100 a.C.)

A l'antic Egipte les sandàlies eren de papir trenat, cuir i palma, amb sola de gruix variable. Normalment passava un trenat pel dit gros i es lligava al turmell. Els faraons tenien un servent que els portaven les sandàlies, l'anomenaven el portador de les sandàlies. Tant els faraons com els pobres portaven el mateix calçat. Normalment els egipcis anaven descalços. Quan anaven d'un lloc a un altre portaven les sandàlies a l'espatlla i se les posaven quan anaven per camins difícils o per llocs on podien trobar serps o escorpins. Si anaven a entrevistar-se amb alguna persona de categoria superior, havien d'anar calçats.

Roma (753 a.C. – 476 d.C.)

Els romans van ser els primers que van tenir gremis de sabaters. El calçat més corrent era la *solea*, una sandàlia d'una sola peça de cuir, portada per ambdós sexes. Si cobria més el peu es deia *calceus*. Es portaven també botes altes. Semblants al *calceus* hi havia el *fero*, que es portava per anar pels camps. Els actors portaven *soccus*. A Roma el calçat indicava la classe social. Els soldats romans van passar d'anar descalços a anar amb botes grosses amb soles de claus. Quan el temps era fred les folraven amb pell.

EDAT MODERNA (segles XV-XVI-XVII)

La sabata comença a ser un complement per destacar les virtuts o tapar els possibles defectes en els peus. Carles VIII de França va posar de moda la sabata de punta quadrada que ell utilitzava per amagar els seus sis dits.

Les sabates de taló van aparèixer al segle XVI i les van començar a portar els homes. Les sabates de les dones van evolucionar poc ja que estaven tapades per les faldilles llargues. Les dones de la noblesa portaven els *tapius*: tenien una elevada plataforma de suro recoberta de cuir i reforçada amb una placa de plom, el sobre també era de cuir amb forats per on passava una cinta. Així evitaven embrutar-se els baixos del vestit, a més d'aparentar més alçada.

En aquesta època també utilitzaven les antigues sandàlies, els socs de l'edat mitjana (amb la finalitat de no embrutar-se quan anaven pel carrer), i unes sabates molt punxegudes. Va ser l'època en què les sabates agafaven totes les influències estètiques del moment: preferència per les línies corbes, la seda, el vellut, els brodat, bucles i brides. Això es va acabar amb la Revolució Francesa.

EDAT CONTEMPORÀNIA (segle XX)

A partir del segle XX, la indústria de les sabates comença a tenir grans canvis: La sola de la sabata, que fins ara era de cuir, passa a ser de goma. També es comencen a provar materials sintètics, principalment en el calçat femení i per als nens. Les sabates de xarol van aparèixer a principis del segle XX.

Les primeres sabates de goma de marca comercial van arribar al mercat el 1971, les quals es caracteritzaven per les seves soles amb hexàgons, amb els talons amb forma de falca i la part superior de niló. Amb la introducció d'aquest nou tipus de calçat, l'estètica de l'atletisme es va tornar més atrevida. A mitjans dels 90, a les soles de les sabates van començar a aparèixer dibuixos dinàmics i de color.

ÚLTIMES MODOES (segle XXI)

L'hivern 2006-07 estarà marcat per contradiccions. Estem passant un moment de relativisme i escepticisme respecte a les tendències. S'ha arribat a dir que "no hi ha moda", quan el que passa és que l'individu intenta construir-se la seva pròpia moda per distingir-se dels altres. Per una altra part, l'home està en una fase humanista amb afany de coneixements en la qual vol, sigui com sigui, desenvolupar les seves qualitats essencials.

Colorit general
Les combinacions interessants i noves són :
Negre-negre, negre-vermell, negre-verd, negre-violeta, negre-blau...
Els colors de moda són: groc, ocre, liles i la lluminositat dels daurats.

Materials i ornaments
Pell rústica amb gran gruix, cocodrill i serp mate, salmó metal·litzat, superfícies encerades, efectes gastats i fets servir. Tactes falsament rugosos, lona i feltre gros, estampats de paper antic amb motius geomètrics, barreja de seda...
Botons, cremalleres sofisticades, petits volants, ornaments, perles o pedres precioses. Sivelles quadrades.

Soles i talons
Soles amb puntes fines o rodones, de sola o de goma amb petits talons baixos, alts i fins.

El gat amb botes

Xavier Montsalvatge (1912-2002), gran músic català, té entre les seves obres una òpera: "El gato con botas", amb llibret de Néstor Luján. Els nens i nenes de Parvulari i 1r de Cicle Inicial hem descobert l'Òpera. És una paraula que per dir-la s'ha de posar la boca molt rodona i així et queda mentre dura tot l'espectacle. Nosaltres l'hem escoltat però ens hem imaginat els personatges.

Hem sentit l'orquestra del començament, quan encara no ha començat la història: se'n diu Obertura. La música és molt divertida; primer suau però ràpida amb els instruments de corda, i després molt forta amb els instruments de percussió i vent-metall. Cap al final, el fagot i el clarinet se senten molt bé; també l'oboè.

El primer personatge que apareix és el moliner, que es queixa cantant:

-*"Mirad si soy desgraciado, teniendo tan poca herencia: un gato"*

La veu dels cantants d'òpera és especial. Xavier Montsalvatge va triar per fer de moliner un home amb una veu que es diu "tenor".

Un violí que "miola" ens avisa sempre que parlarà el gat. Per

fer aquest personatge, com que un gat de debò no podia cantar la partitura, va escollir una noia que té una veu de "mezzosoprano".

El moliner i el gat canten tots dos junts, un "duet" que és molt bonic.

També hem sentit el fragment de l'Ogre: la seva veu fa molta por! Canta molt greu i se'n diu "baix".

Com que coneixem molt bé la història, hem fet de cantants d'òpera inventant-nos un recitatiu quan el moliner s'està dins el riu, mentre el gat ha amagat la roba fent veure que els l'havien robat, i el rei i la princesa passen amb la seva carrossa!

-*"Socorro! Socorro!"*

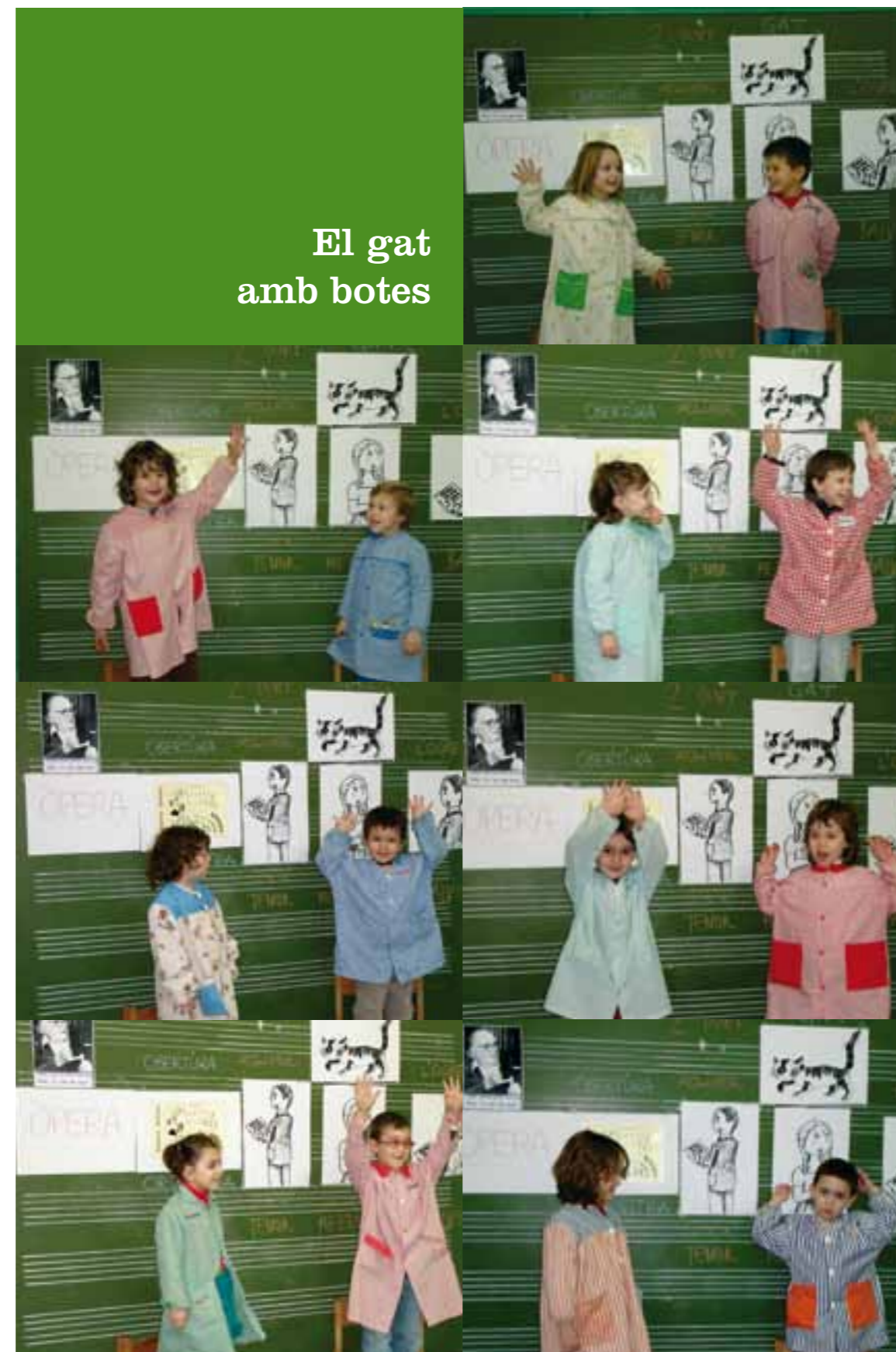
-*"Qué os ha pasado?"*

-*"Unos ladrones nos han robado la ropa"*

-*"Venid a palacio con nosotros!"*...

Potser quan serem més grans podrem anar a un teatre d'òpera com el Gran Teatre del Liceu de Barcelona i podrem veure aquest fantàstic espectacle: L'ÒPERA!!

Estela Claramunt

Les cançons de sabaters

La tradició ens ha fet arribar les cançons de tasca que els diferents artesans del nostre país entonaven mentre feien la seva feina. Aquest és el cas de la "Cançó del sabater", que els nens i nenes de Parvulari i 1r de Cicle Inicial hem cantat, picat, caminat, etc. Amb la cançó-dansa "Passa el fil", popular francesa, hem fet un treball de cantar-la tot i expressant diversos estats: alegria, tristesa, son, refredat, etc. Ens ho hem passat molt bé.

Estela Claramunt

CANÇÓ: PASSA EL FIL
POPULAR FRANCESA

PASSA EL FIL I TORNA A PASSAR EL FIL,
ESTIRA, ESTIRA I TOC, TOC, TOC.
QUE AVIAT EL SABATER
LA SABATA HAUÀ AUREGLAT
I PODREM DÀNSAR MILLOR
ANANT TOTS MÉS BEN CALÇATS.

CANÇÓ: CANÇÓ DEL SABATER
CANÇÓ DE TASCA-OFCIS

LA NYINYOLA PICA SOLA,
PICA SOLA EL SABATER,
QUE QUAN TÉ LA FEINA FETA
PER FER FESTA EL DILLUNS TÉ.

Les sabates parlen anglès

ESCOLA ANOIA
2n d'ESO

Hem treballat expressions idiomàtiques (idioms) relacionades amb la paraula shoes (també feet i boots).

A partir de deu oracions amb frases fetes en anglès, hem vist exemples de la seva utilització i hem intentat buscar expressions catalanes equivalents.

A continuació, els alumnes han escollit una oració i han fet un dibuix sobre el significat literal de les expressions.

Amb aquestes activitats, hem treballat un aspecte del vocabulari, els "idioms", que són habituals en totes les llengües i els donen riquesa i espontaneïtat. Alhora, a molts estudiants, els resulta més fàcil recordar els mots quan els relacionen amb una imatge que hi té relació.

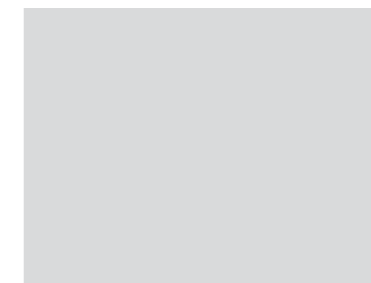
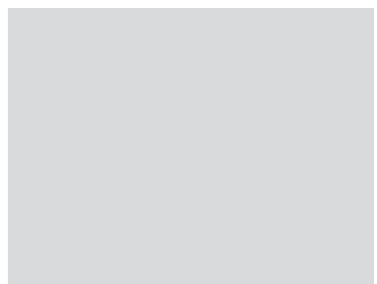
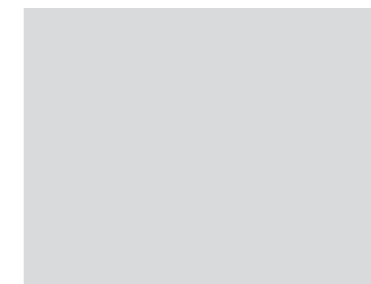
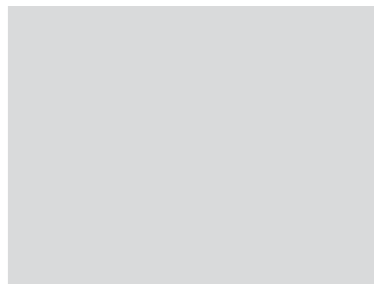
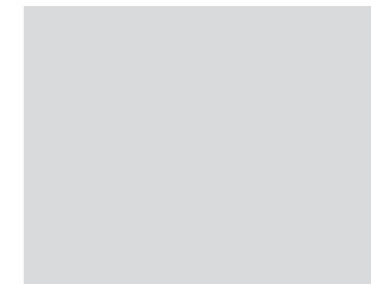
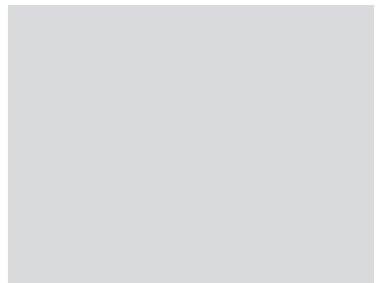
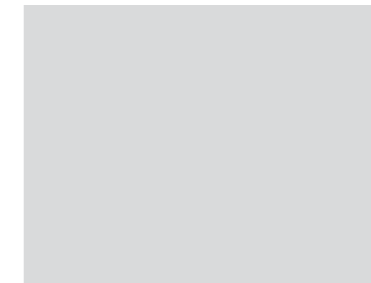
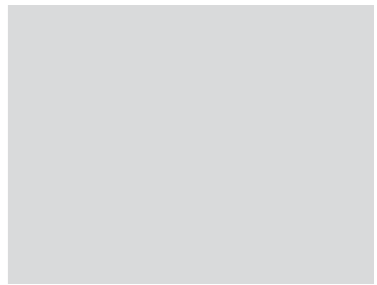
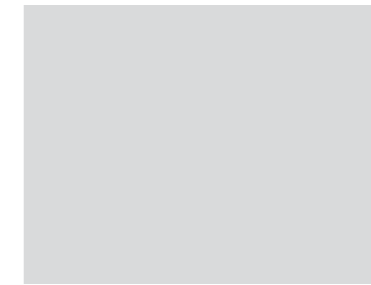
Montse Mari

Famosos "per les sabates" o les sabates de personatges famosos

AMPA
Escoles de l'Ateneu Igualadí

Us heu fixat com les sabates ens ajuden a reconèixer no només les èpoques o els països sinó també les persones, les de la nostra família, els nostres amics i també personatges famosos reals o ficticis?

Us proposem buscar a cadascun dels personatges la seva sabata. De ben segur que us resultarà ben fàcil. Endavant, doncs!!

Patim, patam, vi blanc

Escoles de l'Ateneu Igualadí

N 26, Igualada, abril 2006

Disseny i maquetació: Espai Gràfic, Igualada

Dibuixos de la coberta: Àguiles i Aranyes

Impressió: Tintaprint

Dipòsit legal: B-23.478-95

Amb la col.laboració de:

Escoles de l'Ateneu Igualadí, Sant Pau, 9, 08700 Igualada. Tel. 93 803 04 06
Correu Electrònic a8036962@xtec.net / www.ateneuigualadi.org/escoles